

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 11T/79/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6911010274
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2011:6911010274.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Antala a prísediacich Márie Šajgalíkovej a Danky Babušákovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06. októbra 2011 v trestnej veci obžalovaných K. Z., nar. XX.XX.XXXX a spol., pre zločin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 4 písm. c/ Tr. zákona a iné, takto

rozhodol:

Obžalovaní: 1/ K. Z., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom E., G. XX/XX, okres K. R., bez pracovného pomeru,
2/ B. L., nar. XX.XX.XXXX v K. R., trvale bytom E., G. XX, t.č. bytom P. XX, okres K. R., bez pracovného pomeru,
3/ ml. D., nar. XX.XX.XXXX v K. R., trvale bytom E., G. XX/XX, okres K. R., bez pracovného pomeru,
4/ ml. J. F., nar. XX.XX.XXXX v K. R., trvale bytom E., G. XX/XX, okres K. R., bez pracovného pomeru,
5/ ml. H. F., nar. XX.XX.XXXX v K. R., trvale bytom E., G. XX/XX, okres K. R., bez pracovného pomeru,
6/ U. Z., nar. XX.XX.XXXX v K. R., trvale bytom E., G. XX/XX, okres K. R., bez pracovného pomeru,
7/ ml. H. O., nar. XX.XX.XXXX v K. R., trvale bytom E., G. XX/XX, okres K. R., bez pracovného pomeru,
8/ Y. H., nar. XX.XX.XXXX v K. R., trvale bytom K., F. XX/XX, okres B., bez pracovného pomeru,

s ú v i n n í, ž e

obžalovaní 3/ ml. D. L., 4/ ml. J. F. a 5/ ml. H. F.
v bode 1/ obžaloby

dňa 18.02.2006 asi o 23.00 h v obci Jesenské, okres Rimavská Sobota na ulici Družstevnej prišli po vzájomnej dohode ku predajni s rozličným tovarom Mimi, kde ml. D. L. sekerou vypáčil plech na bočnej strane obchodu, sekerou vysekal preglejku a vytvoril otvor do priestorov predajne, následne vošiel do predajne spolu s ml. J. F. a ml. H. F. a z priestorov predajne odcudzili kryštálový cukor, žiletky, avivážne prostriedky, rôzne cukrovinky, cestoviny, oleje, cigaretové papieriky a vodku, čím spôsobili majiteľovi predajne E. Z. odcudzením tovaru škodu vo výške 82,75 eur a poškodením objektu mu spôsobili škodu vo výške 49,79 eur,

obžalovaní 4/ J. F. a 5/ ml. H. F.
v bode 3/ obžaloby

dňa 05.12.2006 okolo 23.30 h v obci Jesenské na ulici Družstevnej prišli po vzájomnej dohode k neobývanému rodinnému domu XXX majiteľa Z. F., násilím otvorili riadne uzamknuté drevené garážové dvere, vošli do priestorov garáže, odkiaľ odcudzili vzduchovú pušku zn. Slavia, čím spôsobili majiteľovi Z. F. škodu vo výške 16,59 eur,

obžalovaní 4/ J. F., 5/ ml. H. F., 7/ ml. H. O. a 8/ Y. H.
v bode 4/ obžaloby

dňa 07.02.2007 okolo 12.30 h v obci Jesenské prišli po vzájomnej dohode do miestnosti cintorína, kde odcudzili z hrobov 9 ks železných kovaných bráničiek o rozmeroch 80 x 110 cm, čím spôsobili majiteľom P. H., Marte Výboštekovej, C. M. a U. H. škodu vo výške nie menej ako 398,32 eur a pre obec Jesenské spôsobili škodu vo výške nie menej ako 497,90 eur,

t e d a

v bode 1/ obžaloby
obžalovaní 3/ ml. D. L., 4/ ml. J. F. a 5/ ml. H. F.

spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a čin spáchali vlámaním,

v bode 3/ obžaloby
obžalovaní 4/ J. F. a 5/ ml. H. F.

spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a čin spáchali vlámaním,

v bode 4/ obžaloby
obžalovaní 4/ J. F., 5/ ml. H. F., 7/ ml. H. O. a 8/ Y. H.

spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a čin spáchali na mieste požívajúcom pietu a všeobecnú úctu,

t ý m s p á c h a l i

v bode 1/ obžaloby
obžalovaní 3/ ml. D. L., 4/ ml. J. F. a 5/ ml. H. F.

prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona.

v bode 3/ obžaloby
obžalovaní 4/ J. F. a 5/ ml. H. F.
prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona,

v bode 4/ obžaloby
obžalovaní 4/ J. F., 5/ ml. H. F., 7/ ml. H. O. a 8/ Y. H.

zločin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 4 písm. c/ Tr. zákona.

Za to sa
o d s u d z u j ú

Podľa § 44 Tr. zákona súd u p ú š ť a u obžalovaného 3/ ml. D. L. v skutku pod bodom 1/ obžaloby od uloženia súhrnného trestu podľa § 42, a to vzhľadom na trest, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 1T/220/06 zo dňa 22.11.2006, právoplatný dňa 22.12.2006.

Obžalovaný 4/ J. F.

podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona s použitím ustanovenia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 49 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu podmienene o d k l a d á a zároveň u k l a d á probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona súd u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. e/ Tr. zákona súd obžalovanému u k l a d á povinnosť osobne sa ospravedlniť poškodeným P. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., H. XXX/X, H. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., J. XXX, C. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., G. XXX a U. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., Y. XXX.

Obžalovaný 5/ ml. H. F.

podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona s prihladnutím na § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, § 117 ods. 1 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 119 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu podmienene o d k l a d á a zároveň u k l a d á probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe a u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Obžalovaný 7/ ml. H. O.

podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona s prihladnutím na § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 38 ods. 3 Tr. zákona, § 117 ods. 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 119 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu podmienene o d k l a d á a u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Obžalovaný 8/ Y. H.

podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona s prihladnutím na § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona s použitím ustanovenia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 49 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu podmienene o d k l a d á a zároveň u k l a d á probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona súd u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. e/ Tr. zákona súd obžalovanému u k l a d á povinnosť osobne sa ospravedlniť poškodeným P. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., H. XXX/X, H. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., Poľná XXX, C. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., G. XXX a U. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., Y. XXX.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd u obžalovaného r u š í výrok o treste odňatia slobody vo výmere 1 (rok) a 6 (šesť) mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 3 (troch) rokov, do 22.05.2011, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici, sp.zn. 2T/68/2008 zo dňa 22.05.2008, právoplatný dňa 22.05.2008, pre prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona a súčasne r u š í aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaní 1/ K. Z., 2/ B. L. a 3/ D. L. sa spod skutku uvedeného v bode 2/ obžaloby, kde im je kladené za vinu, že

dňa 25.11.2006 okolo 21.00 h v obci Jesenské na ulici Družstevnej prišli po vzájomnej dohode k rodinnému domu XX, do ktorého vošli neuzamknutými dverami, následne K. Z. rozbil sklo na dverách do

kuchyne, vošli do kuchyne, kde sa vyhrážal zabitím tam prítomným C. L. a jeho manželke U. L., potom ml. D. L. v kuchyni uderil drevenou palicou s matracom po hlave C. L., ktorý ich vyzval, aby z jeho domu odišli a ako sa ich snažil vytlačiť z domu, spadol na zem, kde ho K. Z., B. L. a ml. D. L. mali kopať do celého tela a potom z domu odísť, čím mali spôsobiť poškodenému C. L. zranenia, a to začervenanie na bruchu a hematóm nad ľavým kolenom, bez jeho práceneschopnosti

a tým mali spoločným konaním neoprávnene vzniknúť do obydľia iného a neoprávnene tam zotrvať, a čin mali spáchať závažnejším spôsobom konania, t.j. za použitia násillia a najmenej s dvoma osobami a tým sa mali dopustiť prečinu porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zákona, o s l o b o d z u j ú podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku, pretože skutok nie je trestným činom.

Obžalovaný 6/ U. Z. sa spod skutku uvedeného v bode 1/ obžaloby, kde mu je kladené za vinu, že

spoločne s ml. D. L., ml. J. F. a ml. H. F. mal dňa 18.02. 2006 asi o 23.00 h v obci Jesenské, okres Rimavská Sobota na ulici Družstevnej mal prísť po vzájomnej dohode ku predajni s rozličným tovarom Mimi, kde ml. D. L. sekerou vypáčil plech na bočnej strane obchodu, sekerou vysekal pregeljku a vytvoril otvor do priestorov predajne, následne vošiel do predajne spolu s ml. J. F. a ml. H. F. a z priestorov predajne odcudzili kryštálový cukor, žiletky, avivážne prostriedky, rôzne cukrovinky, cestoviny, oleje, cigaretové papieriky a vodku, čím spôsobili majiteľovi predajne E. Z. odcudzením tovaru škodu vo výške 82,75 eur a poškodením objektu mu spôsobili škodu vo výške 49,79 eur, pričom obžalovaný U. Z. mal dávať pozor vonku pred predajňou

s tým sa mal dopustiť prečinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona o s l o b o d z u j e podľa § 285 písm. c/ Tr. poriadku, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku súd poškodeného Alexandra Berkiho, nar. 08.05.1963, trvale bytom Jesenské, Družstevná 18 s celým nárokom náhradu škody o d k a z u j e na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota podal na súd obžalobu na obvinených 1/ K. Z. a spol. pod sp.zn. 1 Pv 183/06 pre zločin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 4 písm. c/ Tr. zákona a iné na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v tejto obžalobe.

Po prednesení obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní poškodený v skutku 1/ obžaloby E. Z. a poškodený v skutku 3/ obžaloby Z. F. vyhlásili, že náhradu škody od obžalovaných nežiadajú.

Obžalovaný 1/,2/ a 3/ ku skutku kladeného im za vinu v bode 2/ obžaloby v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku vyhlásili, že sa cítia byť nevinní. Zároveň obžalovaný 3/ urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, že sa cíti byť vinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu v bode 1/ obžaloby.

Obžalovaný 4/ a 5/ podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku vyhlásili, že cítia byť vinní zo všetkých skutkov kladených im za vinu, t.j. v bodoch 1/, 3/ a 4/ obžaloby.

Obžalovaný 6/ podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku vyhlásil, že zo skutku, ktorý mu je kladený za vinu v bode 1/ obžaloby je nevinný.

Obžalovaný 7/ a 8/ podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku vyhlásili, že sa cítia byť vinní zo spáchania skutku kladeného im za vinu v bode 4/ obžaloby.

Predseda senátu následne obžalovaným po ich vyhlásení o tom, že sa cítia byť vinní zo spáchania vyššie označených skutkov, položil otázky podľa § 333 ods. 3 Tr. poriadku, a to každému osobitne podľa:

písm. c/ - či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,

písm. d/ - či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa mohol radiť o spôsobe obhajoby,
písm. f/ - či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako prečinu,
písm. g/ - či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu,
písm. h/ - či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako určitý prečin.

Všetci obžalovaní na všetky položené otázky odpovedali „áno“.

Následne predseda senátu podľa § 257 ods. 5 Tr. poriadku zistil stanovisko prokurátora k vyhláseniam obžalovaných, pričom prokurátor uviedol, že súhlasí s tým, aby boli vyhlásenia obžalovaných prijaté a nemal voči nim námietky.

Na uvedenom základe súd podľa § 257 ods. 6 Tr. poriadku uznesením prijal vyhlásenia obžalovaných, že sa cítia byť vinní zo spáchania vyššie uvedených skutkov.

Zároveň súd podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku rozhodol, že vzhľadom na prijaté vyhlásenia obžalovaných vykoná dokazovanie v ich trestnej veci v obmedzenom rozsahu, a to len vo výroku o treste a náhrade škody.

Podľa § 269 Tr. poriadku boli predsedom senátu na hlavnom pojednávaní prečítané správy o povesti a odpisy z registra trestov na obžalovaných a z pripojených spisov Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 1T/220/2006 bol prečítaný trestný rozkaz zo dňa 22.11.2006, právoplatný dňa 22.12.2006, zo spisu sp.zn. 2T/144/2008 bol prečítaný trestný rozkaz zo dňa 04.11.2008, právoplatný dňa 20.11.2008 a zo spisu sp.zn. 2T/60/2010 bol prečítaný rozsudok zo dňa 08.06.2010 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 2To/255/2010 zo dňa 19.08.2010.

Podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha vlámaním.

Podľa § 212 ods. 4 písm. c/ Tr. zákona, odňatím slobody na tri až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 na mieste požívajúcom pietu alebo všeobecnú úctu alebo na mieste konania verejného zhromaždenia alebo obradu.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že obžalovaní 3/ ml. D. L., 4/ ml. J. F., 5/ ml. H. F. spáchali skutok uvedený v bode 1/ tak, ako je uvedený v obžalobe s tým, že si prisvojili cudziu vec tak, že sa jej zmocnili a čin spáchali vlámaním a boli uznaní za vinných v tomto skutku zo spáchania prečinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona.

Ďalej mal súd za preukázané, že obžalovaní 4/ J. F. a 5/ ml. H. F. spáchali skutok uvedený v bode 3/ tak, ako je uvedený v obžalobe s tým, že si prisvojili cudziu vec tak, že sa jej zmocnili a čin spáchali vlámaním a boli uznaní za vinných v tomto skutku zo spáchania prečinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona.

Obžalovaní 4/ J. F., 5/ ml. H. F., 7/ ml. H. O. a 8/ Y. H. spáchali skutok uvedený v bode 4/ tak, ako je uvedený v obžalobe s tým, že spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tak, že sa jej zmocnili a čin spáchali na mieste požívajúcom pietu a všeobecnú úctu, a preto boli títo obžalovaní uznaní za vinných v tomto skutku zo spáchania zločinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 4 písm. c/ Tr. zákona.

Obžalovaný 3/ ml. D. L. bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 2T/97/2010 zo dňa 28.05.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.06.2010, kde mu bol pre § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zákona uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok a 6 mesiacov, skúšobná doba uplynie dňa 21.12.2011. V mieste bydliska nemá dobrú povesť, nikde nepracuje, v priestupkovom konaní stíhaný nebol.

Obžalovaný 4/ J. F. bol doposiaľ päťkrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 2T/60/2010 zo dňa 08.06.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.08.2010, kde mu bol pre § 171 ods. 1 Tr. zákona, § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona uložený súhrnný podmienený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov so skúšobnou dobou v trvaní 4 roky, do 19.08.2014. V mieste bydliska nemá dobrú povesť, nikde nepracuje, v priestupkovom konaní bol jedenkrát stíhaný.

Obžalovaný 5/ ml. H. F. bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, a to trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 2T/144/2008 zo dňa 04.11.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.11.2008, kde mu bol pre § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 roka. Dňa 30.03.2010 sa osvedčil, hľadá sa na nebo ako by nebol odsúdený. V mieste bydliska nemá dobrú povesť, nikde nepracuje, v priestupkovom konaní bol jedenkrát stíhaný, doposiaľ nebol evidovaný v registri ťažko vychovávateľnej mládeže.

Obžalovaný 7/ ml. H. O. doposiaľ nebol súdne trestaný, nemá dobrú povesť, nikde nepracuje, nebol stíhaný v priestupkovom konaní.

Obžalovaný 8/ Y. H. bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, a to rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 2T/68/2008 zo dňa 22.05.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.05.2008, kde mu bol pre § 212 ods. 2 písm. a, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka a 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 3 rokov. Z miesta bydliska je hodnotený všeobecne, nikde nepracuje, v priestupkovom konaní stíhaný nebol.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa odseku 3 citovaného ustanovenia trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa odseku 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd pri určení druhu trestu a jeho výmery vychádzal z vyššie uvedených zásad ukladania trestov.

Obžalovaný 3/ ml. D. L. bol uznaný za vinného v skutku pod bodom 1/ obžaloby z prečinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, ktorý skutok sa stal dňa 18.02.2006. Vo vzťahu k tomuto skutku obžalovaný na hlavnom pojednávaní uznal vinu a zároveň bolo zistené, že trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 22.11.2006, sp.zn. 1T/220/2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.12.2006 mu bol pre prečin podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona uložený podmienený trest odňatia slobody na 2 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 1 roka. Prichádzalo mu tak do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, pretože súdený trestný čin spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok (v danom prípade trestný rozkaz) vo veci Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 1T/220/2006. U tohto obžalovaného súd podľa § 44 Tr. zákona upustil za skutok pod bodom 1/ obžaloby od uloženia súhrnného trestu podľa § 42, pretože trest uložený vyššie uvedeným trestným rozkazom považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela, ktorý bol v čase spáchania skutku mladistvý, za dostatočný.

U obžalovaného 4/ J. súd vzhladol ako na poľahčujúcu okolnosť k tomu, že podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona sa priznal k spáchaným trestným činom a úprimne ich oľutoval a ako na prirážajúcu okolnosť bolo podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona prihliadnuté k tomu, že spáchal viac trestných činov. Keďže tento obžalovaný spáchal viac trestných činov, trest mu bol ukladaný aj podľa zásad pre uloženie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona, ako aj podľa ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zákona, pretože mu bol ukladaný úhrnný trest odňatia slobody za tri trestné činy, spáchané troma samostatnými skutkami, z ktorých je jeden zločinom. V súdnej veci bol tento obžalovaný uznaný za vinného aj zo zločinu podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. c/ Tr. zákona, za ktorý je možné uložiť trest v sadzbe od troch až do desiat rokov. Z dôvodu aplikácie asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona, podľa ktorej sa zvyšuje

horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o 1/3-tinu a súd uloží páchatelovi trest nad 1-ovicu takto určenej trestnej sadzby, bolo možné tomuto obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v sadzbe od osem rokov a dva mesiace až trinásť rokov a štyri mesiace. Súd mal však za to, že uloženie trestu v sadzbe pri aplikácii asperačnej zásady by bolo neprimerane prísne vzhľadom na odstup času, ktorý uplynul od spáchania trestných činov (viac ako 5 rokov), ako aj vzhľadom na pomery páchatela, pričom jeden skutok spáchal ešte ako mladistvý, preto mu súd podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona mimoriadne znížil trest a uložil obžalovanému J. F. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov. Výkon tohto trestu mu bol zároveň podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 49 ods. 1 Tr. zákona a 51 ods. 2 Tr. zákona podmienene odložený na skúšobnú dobu 2 rokov a zároveň mu bol uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Súčasne mu bola podľa § 51 ods. 4 písm. e/ Tr. zákona uložená povinnosť osobne sa ospravedlniť poškodeným. U obžalovaného 5/ ml. H. F. súd vzhliadol ako na poľahčujúcu okolnosť k tomu, že podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona sa priznal k spáchaným trestným činom a úprimne ich oľutoval a ako na priťažujúcu okolnosť bolo podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona prihliadnuté k tomu, že spáchal viac trestných činov. Tento obžalovaný sa dopustil rovnakej trestnej činnosti ako obžalovaný 4/ a aj jemu prichádzalo do úvahy uložiť úhrnný trest za súčasnej aplikácie asperačnej zásady podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona a § 41 ods. 2 Tr. zákona. Ide však o mladistvého, preto súd aplikoval aj ustanovenie § 117 ods. 1 Tr. zákona, podľa ktorého trestné sadzby odňatia slobody ustanovené v tomto zákone sa u mladistvých znižujú na polovicu; horná hranica zníženej trestnej sadzby nesmie prevyšovať 7 rokov a dolná hranica zníženej trestnej sadzby 2 roky. Na uvedenom základe mu bolo možné uložiť trest odňatia slobody v sadzbe od dvoch rokov do šiestich rokov a ôsmich mesiacov s prihliadnutím k tomu, že na tohto obžalovaného sa hľadí ako keby nebol odsúdený mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, výkon ktorého mu bol podľa § 119 ods. 1 Tr. zákona odložený na skúšobnú dobu 1 roka a zároveň mu bol uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

U obžalovaného 7/ ml. H. O. súd vzhliadol len poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, keď spáchaný trestný čin priznal a úprimne ho oľutoval a preto mu bol ukladaný trest podľa zásady stanovenej v § 38 ods. 3 Tr. zákona, kde ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-tinu. Aj tento obžalovaný je mladistvý, tak mu bol ukladaný trest aj podľa § 117 ods. 1 Tr. zákona, pričom mu bolo možné za spáchaný trestný čin uložiť trest odňatia slobody v sadzbe od jedného roka a šesť mesiacov do troch rokov a dva mesiace. Tento obžalovaný doposiaľ súdne trestaný nebol, preto mu bol uložený podmienenečný trest odňatia slobody na úplne spodnej hranici trestnej sadzby v trvaní 1 roka a 6 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 1 roka.

U obžalovaného 8/ Y. H. súd vzhliadol ako na poľahčujúcu okolnosť k tomu, že podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona sa priznal k spáchaným trestným činom a úprimne ich oľutoval a ako na priťažujúcu okolnosť bolo podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona prihliadnuté k tomu, že spáchal viac trestných činov, pretože tomuto obžalovanému bol ukladaný súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona. Okrem uloženia súhrnného trestu mu bolo potrebné uložiť trest aj podľa zásad uvedených v § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, pretože mu bol ukladaný trest za jeden zločin (ktorý spáchal v súdnej veci) a jeden prečin (ktorý bol rušený súhrnným trestom). Teda aj u neho bolo potrebné aplikovať asperačnú zásadu, a tak mu bolo možné uložiť trest odňatia slobody v sadzbe od osem rokov a dva mesiace až trinásť rokov a štyri mesiace. Aj u tohto obžalovaného mal súd za to, že uloženie trestu v sadzbe pri aplikácii asperačnej zásady by bolo neprimerane prísne vzhľadom na odstup času, ktorý uplynul od spáchania zločinu (skoro 5 rokov), ako aj k tomu, že tento obžalovaný sa k spáchaniu zločinu priznal už v prípravnom konaní, popísal akým spôsobom bol tento zločin spáchaný a označil aj spolupáchateľov tohto trestného činu. Preto mal súd za to, že na jeho nápravu a prevýchovu mu za súčasného použitia ustanovenia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona postačí uložiť súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmienenečným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 4 rokov, pričom mu bol zároveň uložený probačný dohľad nad jeho správaním sa v skúšobnej dobe a uložená aj povinnosť osobne sa ospravedlniť poškodeným. Zároveň bol vo vzťahu k tomuto obžalovanému podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušený aj výrok o treste odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 3 rokov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 2T/68/2008 zo dňa 22.05.2008, právoplatným toho istého dňa, pre prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona.

Vo vzťahu ku všetkým týmto obžalovaným sa uvádza, že pri ukladaní trestu za spáchaný zločin podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. c/ Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona bolo prihliadnuté na odstup času, ktorý uplynul od spáchania tohto zločinu (05.12.2006) až do vyhlásenia rozsudku vo veci samej (06.10.2011), pričom orgány činné v trestnom konaní už dňa 08.02.2007 (čl. 270) z vysvetlenia podaného Y. H. podľa § 60 ods. 2 Zákona o priestupkoch vedeli, kto tento skutok spáchal a akým spôsobom, pričom ani jeden z obžalovaných subjektívne nezavinil, že trestné stíhanie vo vzťahu k tomuto zločinu trvalo tak dlhý čas. Ďalej bolo prihliadnuté aj k tomu, že poškodeným touto trestnou činnosťou škoda nevznikla, resp. bola nahradená, a to tým, že ukradnuté železné kované bráničky boli nájdené a vrátené na pietne miesto. Z tohto dôvodu súd u obžalovaných 4/ a 8/ aplikoval ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona a u obžalovaných 5/ a 7/ bol ukladaný trest na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

V podanej obžalobe sa v bode 2/ kládlo obžalovaným 1/ K. Z., 2/ B. L. a 3/ D. L. za vinu, že konaním popísaným v skutkovej vete sa mali dopustiť prečinu porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zákona.

Všetci obžalovaní vo vzťahu k tomuto skutku podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku vyhlásili, že sú nevinní.

Pri výsluchu obžalovaný 1/ K. Z. uviedol, že poškodeného syn išiel s jeho maloletým synom do Hodejova, o čom on s manželkou nevedeli. Začali ho hľadať, pričom poškodeného manželka zavolała k sebe domov obžalovaného manželku s tým, že obe deti sú v Hodejove. Keď obžalovaného manželka nechodila dlho domov, išiel ju hľadať, prišiel k poškodeným do bytu, najprv sa rozprávali a potom začal kričať, že ak sa jeho chlapcovi niečo stane, tak že bude veľmi zle. Svoje rozhorčenie a krik vysvetlil tým, že v Hodejove sú vrahovia. Na to sa medzi ním a poškodeným C. L. strhla vzájomná bitka, pričom poškodený ho vytlačil na dvor a tam sa opäť vzájomne bili. Obžalovaný Z. poprel, že by sa poškodenému nejakým spôsobom vyhrážal. Bili sa len oni dvaja, pričom ďalší obžalovaní z tohto skutku tam neboli. Obžalovaný na otázky uviedol, že v čase incidentu boli v dome poškodeného oni dvaja, ich manželky a ešte jeden syn poškodeného, viackrát zopakoval, že do domu išiel len pre svoju manželku a najprv sa všetci kľudne rozprávali a až neskôr on od hnevu „vybuchol“ a medzi ním a poškodeným sa strhla vzájomná bitka. Podľa obžalovaného bol poškodený dosť opitý a bol to práve poškodený, ktorý ho prvý udrel lavicou.

Obžalovaný 2/ B. L. ku skutku nič nevedel uviesť s odôvodnením, že tam nebol, pričom uvedený deň bol na brigáde, býva v P. a nevedel vysvetliť z akého dôvodu poškodený o ňom tvrdí, že sa dopustil voči nemu popísaného konania.

Obžalovaný 3/ D. L. tiež poprel, že by sa dopustil uvedeného skutku, vypovedal o tom, že vyšiel pred svoj dom, zapálil si cigaretu a následne prišli policajti. Žiadnu bitku nevidel, u poškodeného v dome ani na dvore nebol. Jeho dom sa nachádza asi 50 m až 60 m od domu poškodených, policajná hliadka ho vzala pred jeho domom, keď bol na chodníku.

V predmetnej veci boli k tomuto skutku na hlavnom pojednávaní ďalej vypočutí samotný poškodený, ako aj svedkovia - U. L., B. Z., J. F. a F. Y..

Svedkovia J. F. a F. Y. - obaja policajti, ktorí v čase keď sa mal skutok stať vykonávali policajnú hliadku, ku skutku pre značný odstup času nevedeli nič uviesť a ani sa k nemu vyjadriť.

Svedok - poškodený C. L. pri výsluchu uviedol, že jeho syn B. so synom obžalovaného 1/ odišli do Hodejova, pričom Z. ho hľadali, manželka obžalovaného 1/ prišla k nim a spoločne sa rozprávali. Poškodený ďalej tvrdil, že neskôr k nim do domu prišli všetci traja obžalovaní s tým, že začali kričať a rozbili sklenenú výplň na dverách. Obžalovaný 1/ kričal, že ich všetkých zabije, na čo on vyskočil a začali sa vzájomne naťahovať a biť a takto vyšli von a ešte aj tam sa bili. Tvrdil, že ešte v dome ho jeden z nich udrel po hlave palacinkárom a keď zápasili na dvore, tak vtedy ho obžalovaný 3/ udrel lavičkou z kuchyne po hlave.

Všetci traja obžalovaní k jeho výpovedi uviedli, že klame, pričom obžalovaný 1/ opäť zdôraznil, že on sa nikomu nevyhrážal, len kričal, že ak sa jeho chlapcovi niečo stane, tak bude zle a trval na tom, že bitka sa strhla len medzi ním a poškodeným a ďalší obžalovaní tam neboli.

Poškodený počas vzájomnej konfrontácie trval na svojom.

Na záver výsluchu poškodený uviedol, že na náhradu škody od obžalovaných nežiada, pretože sú všetci chudobní.

Svedkyňa U. L. - manželka poškodeného vypovedala o tom, že syn obžalovaného 1/ odišiel s jej synom do Hodejova, rodičom o tom nepovedal a títo ho začali hľadať. Zavolala k sebe domov manželku obžalovaného 1/, ktorá aj prišla a spoločne sa pekne rozprávali a hľadali riešenie ako pôjdu pre deti do Hodejova. V ďalšom svedkyňa tvrdila, že po nejakom čase vtrhol do ich domu obžalovaný 1/ a napadol najprv v kuchyne jej staršieho syna, na čo vyšiel jej muž z obývačky a strhla sa vzájomná bitka medzi poškodeným a obžalovaným 1/. Počas tejto bitky sa rozbila aj sklenená výplň dverí. Vo vzťahu k obžalovaným 2/ a 3/ uviedla, že títo vošli do ich domu len po tom, ako sa rozbila sklenená výplň dverí, pričom uviedla, že obžalovaní 2/ a 3/ chceli od seba oddeliť vzájomne sa napádajúcich, teda jej muža - poškodeného a obžalovaného 1/. Nevedela uviesť, čo sa odohralo vonku na dvore.

Na odstránenie rozporov v jej výpovediach bola podľa § 264 ods. 1 Tr. poriadku na návrh prokurátorky prečítaná jej výpoveď z prípravného konania vo vzťahu k obžalovanému D. L. z čl. 160. Svedkyňa tvrdila, že je pravdou čo vypovedala k tomuto obžalovanému, teda, že udrel lavicou jej muža. Na otázku aby vysvetlila kedy sa skutočne rozbilo sklo na dverách zase tvrdila, že vtedy keď sa obžalovaný 1/ bil s jej manželom.

Všetci obžalovaní opäť trvali na svojom.

Z výpovede svedkyne B. Z. - manželky obžalovaného 1/ a matky obžalovaného 2/ a 3/ bolo zistené, že hľadala svojho chlapca. Syn poškodeného jej povedal, že je v Hodejove, medzitým ju zavolala poškodeného manželka, aby prišla ku ním domov na kávu. Spoločne sa rozprávali u poškodených a následne ju tam prišiel hľadať jej muž, aby už išla domov, lebo v tom čase mali doma ešte 12 ročného syna. Aj táto svedkyňa zhodne s obžalovaným 1/ uviedla, že najprv sa pokojne všetci spoločne rozprávali a jej muž dostal záchvat hnevu až neskôr. Tvrdila, že povedal len to, že ak sa jeho synovi niečo stane, tak bude zle. Na to vybehol z izby poškodený a napadol jej muža, pričom poškodený nebol triezvy a zaútočil na jej muža lavičkou, ktorá bola v predizbe. Následne sa strhla vzájomná bitka medzi nimi dvoma, počas ktorej sa rozbila aj sklenená výplň na dverách. Bitka pokračovala aj vonku pred domom, pričom ona spoločne s manželkou poškodeného začali rozdeľovať svojich mužov od seba, aby sa nebili. Ona svojho muža vytiahla na cestu a keď išli domov, tak ich zobrali policajti.

Na položené otázky svedkyňa uviedla, že s poškodenými vychádza dobre, rozprávajú sa vzájomne, podľa svedkyne obžalovaní 2/ a 3/ skutok nespáchali, lebo tam neboli a opäť potvrdila, že až kým sa nestrhla vzájomná šarvátko, tak sa všetci pekne rozprávali a všetko bolo v poriadku.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Súd sa týmito základnými zásadami riadil pri hodnotení všetkých dôkazov a na základe vykonaného dokazovania a vyhodnotenia dôkazov dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Prokurátor kládol obžalovaným 1/, 2/ a 3/ v skutku uvedeného v bode 2/ obžaloby za vinu, že tam popísaným konaním sa mali dopustiť prečinu porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zákona.

Podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona prečinu porušovania domovej slobody sa dopustí ten, kto neoprávnene vnikne do obydľia iného alebo tam neoprávnene zotrúva, za čo sa potrestá odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona sa odňatím slobody na 1 až 5 rokov páchatel potrestá ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania (písm. a/), najmenej s dvoma osobami (písm. c/).

Objektom tohto trestného činu je domová sloboda zaručená Ústavou SR, pričom v zmysle § 122 ods. 5 Tr. zákona je trestný čin spáchaný v obydľí, ak je spáchaný v dome alebo byte iného alebo v iných priestoroch slúžiacich na bývanie vrátane priestorov k nim patriacim, ak sú ako súčasť obydľia uzavreté. Vniknutím je nežiadúce, bez súhlasu alebo proti vôli oprávneného užívateľa uskutočnené vojsenie do domu alebo bytu, ktorým sa v podstate zasahuje do domovej slobody. Neoprávneným zotrúvaním sa rozumie prípad, keď sa páchatel dostane do domu alebo bytu iného oprávneného, ale po tom sa vzoprie vôli oprávneného užívateľa a bez oprávnenia sa odmieta vzdialiť. Táto vôľa oprávneného užívateľa môže byť prejavená výslovne alebo aj konkludentne. Zo subjektívnej stránky musí ísť o úmysel.

Podľa obžaloby mali uvedení obžalovaní po vzájomnej dohode prísť k rodinnému domu poškodeného, do ktorého mali vojsť neuzamknutými dverami, následne mal obžalovaný 1/ rozbiť sklo na dverách do kuchyne a potom všetci traja sa mali vyhrážať zabitím tam prítomným poškodeným a zároveň mali aj na poškodeného L. fyzicky zaútočiť. Takéto konanie obžalovaných však vykonaným dokazovaním preukázané nebolo.

Všetci traja obžalovaní popreli, že sa skutok stal tak, ako im je to kladené za vinu. Zo skutku ich usvedčujú poškodený C. L. s manželkou U. L., ich vzájomné výpovede sa však rozchádzajú, nie sú jednoznačné a sú v nich rozpory, a to tak vzájomne vo výpovedi oboch poškodených, ako aj vo výpovedi poškodených v prípravnom konaní a pri vylúchu na hlavnom pojednávaní.

Samotní poškodení sa vo výpovediach rozchádzajú v tom, že C. L. tvrdil, že všetci traja obžalovaní prišli k nim do domu, začali kričať a rozbili sklenenú výplň na dverách. Naproti tomu jeho manželka U. L. uviedla, že do ich domu vtrhol len obžalovaný 1/, napadol v kuchyni najprv ich staršieho syna a až potom sa strhla vzájomná bitka medzi poškodeným a obžalovaným 1/, počas ktorej sa rozbila aj sklenená výplň dverí. Poškodený tvrdil, že ešte dnu v dome ho jeden z útočníkov udrel po hlave palacinkárom a na dvore ho mal obžalovaný 3/ udrieť lavičkou z kuchyne. Jeho manželka však takýto útok neuviedla, pričom k tomu čo sa odohrávalo vonku sa vyjadriť nevedela. V ďalšom tvrdila, že obžalovaní 2/ a 3/ vošli do ich domu len po tom, ako sa rozbila sklenená výplň dverí, pričom vypovedala, že títo obžalovaní chceli od seba vzájomne oddeliť jej muža - poškodeného a obžalovaného 1/. Na odstránenie rozporov vo výpovedi svedkyne L. bola čítaná aj jej výpoveď z prípravného konania (čl. 168), kde svedkyňa uviedla, že obžalovaný 3/ v kuchyni udrel jej manžela železnou lavicou po hlave. Po tomto údere mal jej muž spadnúť na zem na schodište pred vchodové dvere, kde ho všetci traja mali kopať do celého tela. Naproti tomu však na hlavnom pojednávaní tieto skutočnosti neuviedla a tvrdila, že dôvodom prečo vošli obžalovaní 2/ a 3/ k nim bolo to, aby vzájomne od seba oddelili bijúcich sa mužov. Tento rozpor vo svojej výpovedi vysvetliť nevedela a na otázku uviedla, že je pravdou čo vypovedala v prípravnom konaní.

Všetci traja obžalovaní opakovane takýto útok popreli a všetci zhodne od počiatku tvrdili, že obžalovaní 2/ a 3/ v dome, ani na dvore poškodeného neboli.

Túto ich obranu v konaní preukázala svedkyňa B. Z., ktorá tak ako to uviedol aj obžalovaný 1/ potvrdila, že vzájomne šarvátka medzi týmito obžalovaným a poškodeným sa začala útokom poškodeného lavičkou na obžalovaného 1/ a to následne po tom, ako sa tento rozčúľil a povedal, že keď sa jeho chlapcovi niečo stane, tak že bude zle.

Po zhodnotení výpovedí tak obžalovaných, ako aj svedkov, ktorí boli prítomní pri tomto skutku mal súd za to, že obžalovaní 2/ a 3/ sa konania kladeného im za vinu nedopustili. Nepodarilo sa preukázať, že by neoprávnene vnikli do obydľia poškodeného a zotrúvali tam, naviac sa nepodarilo preukázať ani to, že by fyzicky na poškodeného útočili. Pre vyššie uvedené rozpory vo výpovediach poškodeného a jeho manželky súd hodnotil ich výpovede ako nevieryhodné, pretože sa vzájomne rozchádzajú, nie sú totožné počas celého trestného konania.

Vo vzťahu k obžalovanému 1/ sa uvádza, že bol preukázaný jeho vstup do obydla poškodeného, avšak obžalovaný nevníkol neoprávnene do domu poškodeného. Túto skutočnosť preukazuje samotná výpoveď obžalovaného, svedkyne U. L. ako aj svedkyne B. Z., ktorí sa všetci zhodli v tom a rovnako aj vypovedali o tom, že tento obžalovaný prišiel do domu poškodeného hľadať svoju manželku, ktorá bola u poškodeného z dôvodu, že hľadala svojho syna. Úmyslom obžalovaného nebolo spáchať vstupom do domu poškodeného nejaký trestný čin (napr. krádež, resp. ublíženie na zdraví), ale jeho úmyslom bolo zavolať domov manželku a nájsť svojho syna. Až neskôr sa strhla vzájomná bitka medzi týmito obžalovaným a poškodeným.

Vzhľadom k týmto rozporom a zároveň aplikujúc zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaných súd obžalovaných 1/, 2/ a 3/ oslobodil spod skutku, ktorý je im kladený za vinu v bode 2/ obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku, pretože skutok nie je trestným činom.

Súd zároveň podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku poškodeného C. L., nar. XX.XX.XXXX (skutok 2/ obžaloby) s celým nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie, pretože všetci traja obžalovaní boli v tomto skutku spod obžaloby oslobodení.

Obžalovanému 6/ U. Z. sa v bode 1/ obžaloby kládlo za vinu, že spoločne s obžalovanými 3/,4/ a 5/ sa mal dopustiť prečinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v tomto bode obžaloby.

Obžalovaný 6/ na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku vyhlásil, že sa cíti byť nevinný. K veci samej na hlavnom pojednávaní vypovedal tak, že skutok nespáchal a v čase keď sa skutok stal bol v dome F. - obžalovaných 4/ a 5/, pretože mal intímny vzťah s ich mamou. Vypovedal tiež o tom, že keď F. prišli večer domov s vecami povedali, že tieto veci pochádzajú z krádeže z obchodu, ktorý je v susedstve. K samotnému skutku nič uviesť nevedel s odôvodnením, že tam nebol. Mal za to, že pokiaľ obžalovaný 5/ proti nemu vypovedal v prípravnom konaní tak to urobil preto, že mal intímny pomer s jeho mamou.

Vo vzťahu k spoluúčasti obžalovaného 6/ na tomto trestnom čine boli na hlavnom pojednávaní vypočutí aj obžalovaní 3/,4/ a 5/. Všetci zhodne uviedli, že skutku sa dopustili len oni traja, t.j. obžalovaní 3/,4/ a 5/ a potvrdili obranu obžalovaného 6/, že tento sa skutku nedopustil. Obžalovaný 5/ H. F. na hlavnom pojednávaní vysvetlil, že v prípravnom konaní vypovedal a usvedčil zo spáchania skutku aj obžalovaného 6/ tým, že sa na neho hneval, pretože mal intímny vzťah s jeho matkou. Na hlavnom pojednávaní však už vypovedal, že obžalovaný 6/ s nimi nebol a bol u nich doma.

Na uvedenom základe mal preto súd za to, že v konaní bolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochyb preukázané, že obžalovaný 6/ sa skutku uvedeného v bode 1/ obžaloby nedopustil, pretože v čase keď bol skutok spáchaný bol v dome obžalovaných 4/ a 5/ s ich matkou a preto tohto obžalovaného podľa § 285 písm. c/ Tr. poriadku spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal aj tento obžalovaný.

v bode 1/ obžaloby

obžalovaní 3/ ml. D. L., 4/ ml. J. F. a 5/ ml. H. F.

spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a čin spáchali vlámaním,

v bode 3/ obžaloby

obžalovaní 4/ J. F. a 5/ ml. H. F.

spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a čin spáchali vlámaním,

v bode 4/ obžaloby

obžalovaní 4/ J. F., 5/ ml. H. F., 7/ ml. H. O. a 8/ Y. H.

spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a čin spáchali na mieste poživajúcom pietu a všeobecnú úctu

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Okresnom súde Rimavská Sobota ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku (§ 307/1a Tr. poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. poriadku).

Obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. poriadku).

Príbuzní obžalovaného v priamom rade (jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh) pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. poriadku). Zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. poriadku).

Štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, ako aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. poriadku).

Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. poriadku).

Zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. poriadku a § 45/1 Tr. poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.